# GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 185. **Lunĭ, Marţĭ 19 (31) Augustŭ.** 1886.

## Braşovŭ, 18 Augustŭ 1886.

Principele Alexandru s'a reîntorsŭ în Bulgaria. Acésta este cea mai însemnată scire a ḍilei de aḍĭ.

In călĕtoria s'a spre Germania prinţulŭ ajunsese pănă la Lemberg. Aicĭ l'au ajunsŭ credinciosulŭ sĕu mareşalŭ şi predicatorulŭ curţii aducêndu-i din Bulgaria vestea, că armata şi poporulŭ bulgarŭ au rĕsturnatŭ guvernulŭ revoluţionarŭ şi îlŭ rechiamă pe tronulŭ de pe care l'a fostŭ alungatŭ partida lui Ţancov.

Iute şi de grabă s'a decisŭ Alexandru a urma învitărei partisanilorŭ sĕi şi astăḍĭ se află érăşĭ pe teritoriu bulgarŭ, unde este aşteptatŭ cu nerăbdare de micŭ şi mare.

Bine a făcutŭ óre prinţulŭ Alexandru că s'a întorsŭ aşa de curêndŭ în mijloculŭ Bulgarilorŭ, încă aşa de multŭ agitaţĭ de ultimele întêmplărĭ neprevĕḍute, şi ce urmărĭ póte avé reîntórcerea sa pentru Bulgaria şi pentru pacea europénă?

Nimenĭ nu se póte îndoì în curagiulŭ personalŭ alŭ prinţului de Battenberg, nicĭ în devotamentulŭ sĕu pentru causa bulgară, dér după cele petrecute era lucru fórte firescŭ, ca dênsulŭ sĕ-şĭ pună întrebarea, că óre reîntórcerea sa imediată în Bulgaria ajuta-va causei bulgare, orĭ va contribuì numai a încurca situaţiunea şi mai multŭ, dândŭ nascere la marĭ pericule pentru ţéră?

Trebue sĕ admitemŭ că prinţulŭ Alexandru s'a gânditŭ la tóte aceste şi că astfelŭ a ajunsŭ la conclusiunea, că presenţa sa în Bulgaria este neapăratŭ de lipsă spre a face sĕ învingă curentulŭ de sine stătătorŭ, ce s'a manifestatŭ prin contra-revoluţiunea făcută cu succesŭ în favórea domnitorului legitimŭ alŭ ţĕrei.

Ḍilele următóre ne vorŭ dovedi, décă sperantele cu carĭ s'a reîntorsŭ vitézulŭ principe în ţéra de unde a fostŭ gonitŭ erau destulŭ de bine întemeiate. Presenţa lui în Bulgaria va electrisa massele şi va nasce însufleţire în şirurile armatei, însĕ starea psichică a poporului bulgarŭ este orĭ şi cum sdruncinată prin cele întêmplate în urmă şi cine scie décă entusiasmulŭ sĕu pentru învingĕtorulŭ dela Slivniţa va fi durabilŭ?

Fără îndoiélă, prinţulŭ Alexandru se jócă cu foculŭ. Mai multŭ ca orĭ şi când manifestéză elŭ prin faptulŭ întórcerei sale, că e decisŭ de a se lupta până la cea din urmă picătură de sânge în contra înfluinţelorŭ subversive rusescĭ în Bulgaria.

Deja ne anunţă „Agenţia Havas,“ că în Bulgaria esistă aḍĭ douĕ guverne, unulŭ în Sofia şi altulŭ în Tîrnova. Despre amêndouĕ se pretinde că suntŭ amice prinţului detronatŭ, guvernulŭ din Sofia însĕ sub conducerea lui Karavelov pune o condiţiune, o clausă, ca Bulgarii sĕ se plece dinaintea voinţei Ţarului si sĕ priméscă unŭ comisarŭ rusescŭ, pe când şefulŭ guvernului din Tîrnova, Stambulov, vrea sĕ se restabiléscă statu quo fără de nicĭ o clausă şi fără concursulŭ Rusiei.

Prinţulŭ Alexandru a aflatŭ prin urmare la sosirea sa în Bulgaria douĕ guverne cu diferite programe, unulŭ cu programŭ rusofilŭ, celălaltŭ cu programŭ antirusescŭ. E clarŭ că prinţulŭ va merge cu celŭ din urmă. Se ḍice că elŭ ar avé de cugetŭ sĕ mérgă la Filipopolŭ în Rumelia, unde poporulŭ şi armata s'au pronunciatŭ mai catngoricŭ în favóroa lui. De aicĭ voiesce prinţulŭ Alexandru sĕ-şĭ recuceréscă din nou domnirea peste ambele Bnlgarii.

Este o luptă gravă şi desperată ce-o întreprinde prinţulŭ Alexandru şi elŭ trebue sĕ scie că fără aliaţĭ puternicĭ nu va puté ajunge la nicĭ unŭ resultatŭ. Cine suntŭ aliaţii sĕi?

Bate la ochĭ, că la sosirea prinţului bulgarŭ în Bucurescĭ, dintre toţĭ representanţii puterilorŭ numai alŭ Angliei a fostŭ de faţă la gară. Ministrulŭ Germaniei a absentatŭ, cu tóte că foile germane nu încétă de a ne asigura că prinţulŭ Alexandru e Germanŭ şi ofiţerŭ prusianŭ.

Cum şi în ce modŭ se va fi înţelesŭ principele de Bismarck cu d-lŭ de Giers în Franzensbad asupra situaţiunei schimbate bulgare? Scimŭ că foile bismarckiane au fostŭ aprobatŭ indirectŭ alungarea lui Alexandru de pe tronulŭ bulgarŭ ḍicêndŭ că s'a făcutŭ instrumentulŭ Angliei. Ce vorŭ ḍice ele acum după reîntórcerea Battembergului în Bulguria? Stărui-va óre Germania ca elŭ sĕ abḍică de bună voiă şi ce va fi décă ar refusa de a abḍice?

De altă parte Rusia oficială s'a pronunţatŭ pentru delăturarea prinţului Alexandru motivândŭ necesitatea ei cu înţelegerea ce domnesce între cele trei împĕrăţii pentru susţinerea păcii. Cum se va puté Rusia împăca cu situaţiunea de faţă în Bulgaria? Nu vorŭ cere óre Ruşii mai multŭ ca orĭ şi când dela guvernulŭ din Petersburgŭ sĕ intervină în Bulgaria?

Repeţimŭ, prinţulŭ Alexandru se jócă cu foculŭ. Pacea europénă niciodată n'a fostŭ mai ameninţată ca în momentele de faţă.

---

## Pressa şi evenimentele bulgare.

In Berlinŭ cresce iritaţia în publicŭ contra actului brutalŭ rusŭ în Bulgaria.

*„Berliner Tageblatt“* ḍice, că décă s'ar atenta contra lui atuncĭ opinia publică ar face responsabilă pe diplomaţia europénă.

*„Vossische Zeitung“* aduce aminte Ţarului, că Battenberg este unŭ Germanŭ. Orĭ-ce actŭ violentŭ contra lui este o insultă a poporului germanŭ, care nu se va uita.

*„Post“* vorbesce deja de conspiratorĭ nemernicĭ şi miserĭ şi se îndoesce că există unŭ documentŭ de abdicare, căcĭ altfelŭ prinţulŭ ar fi fostŭ pusŭ în libertate de conspiratorĭ. E probabilŭ că ei n'au avutŭ curagiŭ sĕ'lŭ asasineze şi au creḍutŭ, că e mai puţinŭ periculŭ de a compromite pe Rusia printr'o misiune penibilă. „Post« declară, că pentru Rusia nasce cea mai mare perplexitate. Ea are legitimarea, ca pentru tractatulŭ de Berlinŭ celŭ periclitatŭ sĕ céră o imediată acţiune a Europei şi nu e de admisŭ, că ea se va asigura de persóna prinţului.

*„Nord. Allg. Zeitung“* nicĭ nu pomenesce de evenimentele bulgare

*„National-Zeitung“* numesce pretinsa abdicare a prinţului o mistificare şi consideră de o datoriă a Rusiei, sĕ-lŭ pue în libertate şi sĕ cĕră o conferenţă europénă.

*„Berliner Tageblatt“* şi *„Germania“* scriu mai violentŭ. Prima fóiă numeşte revoluţia *unŭ atacŭ îndrăsneţŭ alŭ unorŭ vagabunḍĭ cumpĕraţĭ cu aurŭ rusescŭ.* Este datoria Porţii şi a celorlalte puterĭ sĕ cĕră liberarea prinţului şi estrădarea răpitorilorŭ. Dreptulŭ internaţionalŭ şi tractatele se calcă în picióre; valóre au numai trădarea, violenţa şi infamia, póte chiar otrava şi pumnalulŭ.

*„Germania“* crede, că Bismarck prin atitudinea sa a datŭ o lovitură rea popularităţii politicei sale externe. Nu guvernează cineva multŭ timpŭ nepedepsitŭ contra gândirii şi simţirii poporului. Nimenĭ nu crede că noi n'avemŭ interese în Bulgaria, ş'apoi unde rĕmâne Austria? Prin lovitura de statŭ rusă ea a suferitŭ isbitura cea mai grea. Óre cancelarulŭ nu scie acesta? Sĕu ne găsimŭ póte érăşĭ într'unŭ punctŭ de diversiune a politicei lui Bismarck? Mai că ne vine a crede acésta

*„Hlas Naroda“* ḍice, că din scirile de până acum asupra întêmplărilorŭ din Bulgaria reese, că prinţulŭ Alexandru a fostŭ atacatŭ în modŭ laşŭ şi dusŭ ca prisonierŭ fără ca alte cercurĭ mai marĭ sĕ scie ceva. Tótă procederea ne aduce aminte de atentatulŭ intreprinsŭ contra lui deja în Aprilie, când a plecatŭ din Burgas. Intr'o strîmtóre din munţĭ, ce se întindŭ dela Burgas spre Balcanĭ prinţulŭ era aşteptatŭ de o cétă de armaţĭ tocmiţĭ, care aveau sĕ-lŭ ia şi sĕ-lŭ aducă la Burgas, unde aştepta nava ce avea sĕ-lŭ ducă din ţéră. Planulŭ n'a isbutitŭ; atentatorii au fostŭ arestaţĭ, daţĭ în judecată, şi după constetarea intenţiunei atentatului graţiaţĭ de prinţulŭ spre a nu se compromite personaje însemnate din streinătate. Acéstă purtare a prinţului s'a consideratŭ atuncĭ în Bulgaria ca o mărinimiă a prinţului Alexandru faţă cu Rusia, cu care elŭ căuta sĕ se împace. Numita fóiă e bine informată, că pentru atacarea şi arestarea prinţului s'aŭ recrutatŭ persóne din Macedonia, de care se adunaseră o mulţime la Sofia în timpulŭ din urmă. Nu se póte crede că armata bulgară a făcutŭ acésta, de óre-ce ea este credinciósă prinţului.

---

## Anglia şi Turcia.

O telegramă din Constantinopolŭ comunică următórea importantă scire:

Sir Thornton a remisŭ Porţei la 16 Augustŭ unŭ memorandum datatŭ dela 5 Iulie, şi care emană prin urmare dela cabinetulŭ Gladstone.

Acestŭ memoriu face se reiasă suferinţele causate populaţiunilorŭ turcescĭ de viţiile administraţiunei corupte şi spune că aceste fapte, confirmate prin rapórtele conulilorŭ, găsescŭ în Anglia unŭ ecou, pe care guvernulŭ nu 'lŭ mai póte ţiné.

Prin urmare Anglia a însciinţatŭ pe Turcia în modulŭ celŭ mai stăruitorŭ de a se gândi seriosŭ la introducerea reformelorŭ în tóte provinciile conformŭ cu tratatulŭ dela Berlinŭ. Turcia lucrândŭ astfelŭ, ḍice memoriulŭ, va mulţumi populaţiunile sale şi le va împedeca de a'şĭ întórce privirile lorŭ catră străinătate.

Acestŭ memoriu e fórte lungŭ, conceputŭ în termenĭ fórte aspri, aprópe comunicătorĭ. Coincidenţă picantă, memoriulŭ începe astfelŭ: »In momentulŭ în care cestiunea greacă şi rumeliotă suntŭ din fericire aplanate«

Acestŭ memoriu a impresionatŭ viu şi fórte neplăcutŭ pe Sultanŭ şi pe Pórtă, care-lŭ ţine în secretŭ. Unŭ consiliu de miniştri trebuia sĕ-lŭ examineze Dumineca, când au isbucnitŭ evenimentele din Bulgaria.

---

## Saşii şi Ungurii.

Pe când unele ḍiare ungurescĭ vorbescu cu atâta căldură despre o fiitóre înfrăţire maghiaro-săséscă, pe atuncĭ unŭ altŭ ḍiarŭ unguréscŭ din Cluşiu, „Ellenzék“, nu-şĭ uită a le aduce Saşilorŭ aminte şi a le striga mereu că:

Heidelbergulŭ n'a voitŭ sĕ priméscă în sînulŭ sĕu pe representantulŭ literaturei ungurescĭ, Berlinulŭ şi Münchenulŭ au refusatŭ de a lua parte la sĕrbătorirea de 200 anĭ a recucerirei cetăţei Buda; tóte aceste oraşe au purcesŭ din motivulŭ, că în Ungaria ar fi persecutatŭ elementulŭ germanŭ... Saşii din Ardealŭ suntŭ aceia, carĭ au provocatŭ contra Maghiarilorŭ acéstă antipatiă. Astăḍĭ ei o négă acésta în „Tgbltt.“, dér cu câteva lunĭ de ḍile mai 'nainte au recunoscut'o în polemia ce aveau cu noi. Credeamŭ că acéstă recunóscere a lorŭ va fi aprobată şi din partea altora, dér ne-amŭ înşelatŭ, căcĭ întortocarea adevĕrului şĭ-a aflatŭ creḍĕmêntŭ chiar şi în cercurile sociale şi scientifice ale Germaniei Cu dreptŭ amŭ aşteptatŭ ca Saşii sĕ-i lumineze şi sĕ le dea informaţiunĭ despre starea lucrului, dér acésta nu s'a întêmplatŭ, séu de s'a întêmplatŭ a rĕmasŭ fără succesŭ. Acésta sĕ şĭ-o însemne domnii Saşĭ, şi totodată sĕ şĭ însemne că în decursulŭ acestui seculŭ nimenĭ nu a stricatŭ atâta patriei nóstre, care este şi patria lorŭ, ca Saşii. Ei au denunţatŭ Ungaria înaintea ţĕrilorŭ străine, parte pentru ofense causate pe terenulŭ administrativŭ, parte pentru ofense personale şi chiar pentru vătĕmărĭ închipuite şi prin acésta au înveninatŭ inima unui mare poporŭ alŭ lumei cu ură în contra nóstră“.

Intr'unŭ altŭ numĕrŭ alŭ sĕu, „Ellenzék“ se esprimă despre pretinsa înfrăţire maghiaro-săséscă astfelŭ:

Totŭ Maghiarulŭ scie, că nu numai e de doritŭ, dér este şi necesarŭ ca între singuraticele naţionalităţĭ ale Ungariei sĕ se stabiléscă prin frăţietate şi sinceră încredere o pace durabilă, dér ca naţiunea maghiară sĕ încheie în tótă forma pace cu Saşii, séu cu orĭ care naţionalitate: una ca acésta nicĭ cugeta nu se póte. Intru aceea însĕ cu mirare trebue sĕ esperiămŭ, că atâtŭ singuratice foi ungurescĭ, câtŭ şi nisce representaţĭ „respectabilĭ“ de ai Saşilorŭ vorbescŭ seriosŭ despre concesiunile, pe carĭ statulŭ unguréscŭ trebue sĕ le facă pe séma fraţilorŭ Saşĭ.

Şi pentruce óre? — Una din foile guvernamentale dă deja espresiune opiniunei sale, ca Saşii, în sensulŭ acestorŭ concesiunĭ, sĕ se grupeze sub stindardulŭ partidei liberale. O, ce sântă găgăuţiă este acésta din

partea scriitorașilorŭ semioficialĭ! Adecă Sașii sĕ se alăture la partida lui Colŏmanŭ Tisza, care se îndură a face pe sĕma lorŭ concesiunĭ în contulŭ reputațiunii și a averii statului maghiarŭ?! A scrie așa ceva este: sĕu găgăuțiă, sĕu malițiă. Sĕ sperămŭ că frații Sașĭ nu vorŭ merge pe calea acĕsta, pentrucă a lorŭ intențiune de împăciuire: sĕu este sinceră — și în casulŭ acesta ei nu trebue sĕ caute ca rĕsplată pentru acĕsta nicĭ unŭ osŭ de rosŭ, ci trebue sĕ-șĭ arate prin fapte alipirea lorŭ cătră idea de statŭ maghiarŭ, fără ca în privința politică șĕ-șĭ subordineze opiniunea lorŭ opiniunei lui Coloman Tisza, — sĕu pŏte întrĕga împăciuire este numai o vorbă gŏlă și în casulŭ acesta mai bine va fi ca foile guvernului sĕ tacă și sĕ nu mai amăgĕscă pe alții și pre sine înșeșĭ.

„Kronstädter Zeitung“ într'unŭ articulŭ întitulatŭ „Der Ausgleich“ declară, că nu scie nimicŭ despre astfelŭ de negoțiărĭ făcute cu scirea și consimțĕmêntulŭ poporului săsescŭ și a conducĕtorilorŭ sĕi. Numai despre unŭ Sasŭ din Sibiiu admite că a intratŭ cu guvernulŭ în astfelŭ de negociărĭ, dĕr acĕsta a făcut'o ca persŏnă privată. „Kronstdt. Zeitg.“ dă espresiune vătĕmărei și neîndreptățirei ce li-se face Sașilorŭ: 1) prin legile și ordinațiunile ministeriale, 2) prin nerespectarea legilorŭ, 3) prin întrĕga politică a guvernului, care nu țintesce decâtŭ la maghiarisaro. Dĕcă în aceste puncte li s'ar da Sașilorŭ satisfacere și îndreptățire, ḑiarulŭ săsescŭ le dă Ungurilorŭ a înțelege, că n'ar fi în contra încheierei unei convențiunĭ cu guvernulŭ. — Până când li se va împlini însĕ acĕstă dorință, „Ellenzék“ îndĕmnă pe „Kronstdt. Zeit.“ și partida sa, sĕ mĕrgă sĕ se tĕrguĕscă în Germania, căcĭ „Ungaria sĕu va fi și va rĕmâné unŭ statŭ unitarŭ. sĕu nu va mai esista ca statŭ.“

## SCIRILE ḐILEI.

Arhiducele Albrecht va veni în ḑilele acestea în Ungaria, ca sĕ ia parte la manevrele armatei comune. Probabilŭ că pe la 4 sĕu 5 Septemvre va visita Peșta.

—x—

D-lŭ Bartha Miklos, redactorulŭ lui »Ellenzék“, face apelŭ cătră „bunulŭ sĕu publicŭ,« prin care ḑice, că are lipsă de acele nume de familiă unguresci, pe carĭ le pŏrta ŏmenĭ »valahĭ“. Ḑice că până acum șĭ-a adunatŭ o mulțime de „Kertész, Katona, Szekely, Bodor, Bokros, Sebesi, Almasi, Vaida,“ dĕr cu multŭ mai multe se află mai vĕrtosŭ pe Câmpiă, apoi în comitatulŭ Solnoc-Dobĕca, Huniădŏra și Alba de josŭ. Fiindcă ar vré sĕ aibă colecțiunea completă a acestorŭ nume, rŏgă pe bunulŭ sĕu publicŭ ca sĕ-i stea într'ajutorŭ și sĕ'i comunice numele acelorŭ persŏne, carĭ vorbescŭ limba „valahă“, dĕr ale cărorŭ nume de familiă au intonare maghiară. D-lŭ Bartha este sigurŭ că publiculŭ lŭĭ va asculta, pentrucă acestŭ serviciu nu-lŭ cere pentru persŏna d-sale, ci pentru „causa națiunei unguresci.“ — Cine nu'i înțelege scopulŭ „patriotului« dela „Ellenzek«? Celŭ mai bunŭ rĕspunsŭ ce i l'arŭ putea da »ŏmenii valahĭ« cu nume unguresci ar fi, ca toțĭ sĕ-șĭ reia frumŏsele și dulcele nume române strămoșescĭ.

—x—

Ḑiarulŭ »Fränkisch. Courier“ i se telegrafiază din München, că primarulŭ și colegiulŭ comunalŭ de acolo au primitŭ din Ungaria o mulțime de scrisorĭ insultătŏre, între carĭ una, subscrisă cum se ḑice de 20 consilierĭ comunalĭ din Budapesta, în espresiunĭ necioplite nĕgă poporului germanŭ cultura.

—x—

Membrii partidei independente unguresci și studenții universitarĭ au serbatŭ și de rêndulŭ acesta în Pesta onomastica lui Kossuth. S'a beutŭ, s'a mâncatŭ și s'a toastatŭ în sănĕtatea lui Kossuth și în isbânda ideilorŭ lui.

—x—

O mare defraudare s'a descoperitŭ la »Cassa de păstrare unită a orașului Bpesta“. Defraudatorulŭ e casierulŭ Carolŭ Peller și suma defraudată de elŭ dela 1 Iuniu încŏce e de 82,000 fl. Peller fŭ arestatŭ și mărturisì fapta.

—x—

Din Timișŏra se scrie, că locotenentulŭ Ferdinand Droste dela regim. de inf. 61, intrândŭ la 24 Augustŭ n. în ferăria Kerschek cerŭ 1000 de cuie. Elŭ desfăcŭ pachetulŭ și le numĕrà aflândŭ în elŭ numai 800 de cuie, ceea ce-lŭ făcŭ sĕ ḑică: „Asta'i mișeliă!“ Calfa din prăvăliă îi rĕspunse oficerului în acelașĭ modŭ, Atuncĭ locotenentulŭ scŏse sabia și'i dete peste capŭ o lovitură puternică,așa că calfa căḑŭ josŭ inundatŭ de sânge. Oficerulŭ se depărtă și arătă autorităței sale casulŭ.

—x—

Unŭ deputatŭ austriacŭ și membru alŭ clubului polonŭ a perdutŭ în cărțĭ la Monaco 400,000 fl.

—x—

Cetimŭ în „Voința Națională«: „Viéța I P. S. S. Mitropolitului Primatŭ Calinicŭ Miclescu a fostŭ plină de emoțiunĭ; acesta nu puținŭ a contribuitŭ la sdruncinarea sănĕtății sale. I. P. S. S. a scăpatŭ neatinsŭ din două atentate ce se îndreptaseră contra vieții sale, pe când se afla Mitropolitŭ alŭ Moldovei: unulŭ din partea unui preotŭ Clementŭ, care trase asupra I. P. S. S. patru loviturĭ de revolverŭ, și altulŭ din partea unui călugărŭ, care în biserică chiar, se încercà sĕ stringă de gâtŭ pe Inaltulŭ Prelatŭ. Provedința însĕ n'a voitŭ ca unŭ servitorŭ credinciosŭ și devotatŭ alŭ Bisericei, cum era I. P. S. S. Părintele Calinicŭ, sĕ pĕră din mâna unui criminalŭ și poporulŭ românŭ a mulțumitŭ lui Dumneḑeu că i-a scăpatŭ pn șefulŭ demnŭ alŭ bisericei sale. Cu Inaltŭ Prea Sânția Sa Părintele Calinicŭ Miclescu se stinge celŭ din urmă prelatŭ din familiile boerescĭ din Moldova, căcĭ Biserica Moldovei a avutŭ în sînulŭ ei mulțĭ membri din familii înalte; țĕra și Biserica perdŭ unŭ devotatŭ fiu, amicii și cunoscuții seĭ unŭ adevĕratŭ amicŭ, ĕr sĕrmanii și vĕduvele unŭ adevĕratŭ părinte și protectorŭ.

—x—

Princesa Elena Cuza a plecatŭ, însoțită de fiulŭ sĕu celŭ mare Prințulŭ Alexandru, mergêndŭ la Carlsbad pentru celebrarea cununiei nepotului sĕu d. Rosetti Solescu cu domnișŏra de Giers, fica Ministrului afacerilorŭ străine din Rusia. M. S. Dŏmna Elena Cuza a bine-voitŭ a primi sĕ cunune în persŏnă pe tinerii fidanțațĭ, scrie „Epoca«.

—x—

Metropolitulŭ Primatŭ Calinicŭ a fostŭ decoratŭ cu marea Cruce a ordinelorŭ următŏre: »Stĕua Romăniei,“ »Corŏna Romăniei,“ „Ordinulŭ de Hohenzollern,“ „Sf. Ana a Rusiei,« »Corŏna Italiei,« „Sf. Michailŭ alŭ Bavariei,“ »Sf. Sava alŭ Serbiei.« Afară de aceea I. P. S. S. avea o medaliă de aurŭ »dela Divanulŭ ad-hoc dela 1857, alŭ căruĭ membru a fostŭ, precum și medalia »Independenței“ dela 1881.

—x—

Au mai plecatŭ din Iașĭ spre America încă vr'o 30 de Evrei.

—x—

Suntemŭ rugațĭ a publica următŏrele: In 15 Augustŭ din comuna Aitonŭ, comitatulŭ Clușiului, a dispărutŭ nŏptea o femeiă smintită, ce era dusă la cură acolo, din comuna Feiurdŭ, cu numele Gocanŭ Doichița (Gocanița cea găzdacă, cum se numea dênsa.) Celŭ ce va da de urma ei, fiă vie orĭ mŏrtă, va primi dela familia numitei femei o remunerațiă de 20 fl. v. a. Numita e cam de 50—55 anĭ, pŏrtă îmbrăcăminte bună, cum pŏrtă poporulŭ de secsulŭ femeninŭ în jurulŭ Clușiului, dĕr a dispărutŭ desculță. A se adresa la oficiulŭ parochialŭ gr. cat. alŭ Feiurdului, poșta ultimă Clușiu.

### Reminiscințe dela adunarea din Alba-Iulia.

Alba-Iulia, în 15 Augustŭ 1886 st. v.

(Coresp. part. a „Gaz Trans.“)

Locuitorii acestui orașŭ fără deosebire încă și aḑĭ cu bucuriă își reamintescŭ ḑilele adunării generale a Asociațiunei transivane din 8 și 9 Augustŭ st. n. și în adevĕrŭ acele ḑile suntŭ și demne de amintire, căcĭ pe mulțĭ ŏspeți avurămŭ onŏre a-i saluta în mijloculŭ nostru și pe lângă tŏtă mulțimea lorŭ s'a observatŭ o ordine și unŭ bunŭ tactŭ întru tŏte, încâtŭ nicĭ cei mai aprigĭ contrarĭ nu putură afla nimicŭ de criticatŭ, ci din contră s'a adeveritŭ cumcă poporulŭ românŭ nicĭ în veseliă nu-șĭ perde cumpĕtulŭ.

Când conlocuitorii nostri de alte limbĭ înțeleseră că în A.-Iulia se va ține o adunare românĕscă, deja se îngrijeau, ba o fŏia patriotică din cele trei din locŭ și făcŭ alusiunĭ la adresa pretinșilorŭ agitatorĭ.

Nu ne mai surprindŭ nicĭdecum acele espectorațiunĭ, căcĭ în tŏtă ḑiua avemŭ ocasiune a ne convinge că compatrioții nostri, carĭ ne stăpânescŭ și voescŭ a ne conduce, nu cunoscŭ nicĭ viéța, nicĭ datinile, cu atâtŭ mai puținŭ viéța literară și bisericĕscă a poporului românŭ.

Când însĕ vedemŭ că la ocasiunĭ binevenite noi îi putemŭ convinge despre contrariulŭ credințelorŭ, ce le au, și despre aptitudinea Românului la o cultură mai înaltă, de cum voescŭ a ni-o concede, atuncĭ avemŭ și causă de a ne bucura și a ne mândri.

Acestŭ scopŭ s'a ajunsŭ cu ocasiunea adunării generale a Asociațiunii transilvane, și dovĕdă este »M. Polgar“ care în celŭ mai frumosŭ modŭ s'a esprimatŭ despre decursulŭ acestei adunărĭ, și urmările practice, precum și prestigiulŭ moralŭ încă nu va lipsi.

In decursulŭ concertului am auḑitŭ pe unŭ stimatŭ și înaltŭ demnitarŭ alŭ clerului rom. catolicŭ esprimându-se: »Eu nu țineamŭ pe Românŭ capabilŭ de așa ceva, dĕr acum m'am convinsŭ, că acestŭ poporŭ are viitorŭ.“ Acĕsta este o sentință imparțială și nicĭdecum eșită din indemnŭ de a lingușì căcĭ se spunea unui bărbatŭ maghiarŭ.

Concertulŭ și balulŭ pe lângă buna reușită au datŭ în folosulŭ Asociațiunii și unŭ venitŭ curatŭ de 350 fl. ceea ce pre lângă spesele marĭ împreunate cu călĕtoria și susținerea coriștilorŭ, dovedesce marele numĕrŭ alŭ ŏspeților venițĭ.

Am luatŭ parte la mai multe adunărĭ ale Asociațiunii, însĕ nicĭ la una nu a fostŭ atâta junime ro-

---

## FOILETONU.

### Poesii poporale.

Adunate de Maria Silvia Dănilă, din Budateleculŭ de pe Câmpiă.

Frunḑă verde viorea
Stricată-i inima mea,
Nu sciu cine s'ar afla
Sĕ-mĭ tocmĕscă inima;
De s'ar afla și 'mpĕratŭ
Dĕcă nu-i cinĭ o-a stricatŭ
Lĕculŭ meu nu s'a aflatŭ;
Numai bădița de-ar fi
Inima mi s'ar tocmi.
De s'ar afla bădița
Dorulŭ mi-s'ar alina,
Mĭ-ar fi dulce viéța
Nu molŏsă ca tina.

***

Jale mi-i și-mĭ pare rĕu
Pe-acui sĕm'am crescutŭ eu,
Jale mi-i și rĕu îmĭ pare
Pe-aoui sĕm'am crescutŭ mare.

***

De-ar da D-ḑeu sĕ dĕe
Totŭ ce e uritŭ se piĕie,
Se'nflorĕscă toțĭ fragii
Sĕ se iĕe toțĭ dragii,
Sĕ'nflorĕscă ș'a nostŭ fragŭ
Sĕ mĕ iĕe șĭ-alŭ mieu dragŭ.

***

Păseruică cu cunună
Mândru cânțĭ sĕra pe lună
Inimuța mea nu'i bună,
Că-i legată cu ștrengurĭ,
Mâncată-i de necazurĭ,
Și-i legată cu cercurĭ
Și trăesce totŭ cu jele.

***

De când badea m'a lăsatŭ
Multe lacremĭ am vĕrsatŭ
De-am făcutŭ fântână'n satŭ;
Până badea sa'nturna
Și mai multe oiu vĕrsa.

***

Scoborĭ Dŏmne pe pămêntŭ
De veḑĭ rĕii ce-au făcutŭ:
Despărțit'au doi drăguțĭ
Șĭ-au unitŭ pe doi urițĭ
Scoboră-te Dŏmne josŭ
Și 'mpreună-i cum au fostŭ:
Despărțesce urițiĭ,
Șĭ'mpreună drăguții!

***

De dorulŭ mândruțului
Rupt'am „lemnu Domnului«*),
Și l'am ruptŭ cu socotĕlă
Sĕ se'ntŏrne badea ĕră,
Dĕr bădița n'a fostŭ prostŭ
Sĕ se'ntŏrne, cum a fostŭ.

***

Bădița de doru tĕu
Mĕ topescŭ ca inu'n tĕu*)
Bade de dragostea ta
Mĕ topescŭ ca cânepa

***

Fă-mĕ Dŏmne lutŭ, pămêntŭ,
Nu 'mĭ da Dŏmne omŭ uritŭ!
Dă-mĭ Dŏmne ce-oiu cere eu,
Că n'oiu cere bogăție
Făr'unŭ omŭ sĕ'mĭ placă mie,
N'oiu cere mare avere
Făr'unŭ omŭ pe-a mea plăcere.

***

Fi-țĭ-ar bădiță pĕcatŭ,
Te-am iubitŭ și m'ai lăsatŭ;
Nu m'ai lăsatŭ cum se lasă,
Mĭ-ai lăsatŭ inima arsă;
Nu m'ai uitatŭ cum se uită
Mĭ-ai uitatŭ inima ruptă.
I-o mereu te-oiu blăstĕma,
Pe piciŏre ti-i usca;
Mâncate-ar bădiț'amaru
Cându-i merge'n drumŭ cu caru,
Da amaru nu te mânce,
Fără caru ți-se strice;
Cândŭ nu li-i puté tocmi,
Și'n cale ti-i potinci
Sĕ-țĭ aducĭ tu bade aminte
Că-i blăstĕmu meu ferbinte:
Nu-i blăstĕmŭ dela măicuță
Că-i blăstĕmŭ dela drăguță!

***

Mărita-m'așĭ, mulțĭ mĕ cerŭ,
Numai dupĕ unu perŭ;
M'așĭ duce mulțĭ m'au cerutŭ,
Numai badea mĭ-a plăcutŭ;
Dĕr măicuța nu m'a datŭ
Că i-a plăcutŭ celŭ bogatŭ;
Bogăția mi-se gată
Dĕr uritu nicĭodată,
Bogăția se sfirșesce,
Da uritu totŭ trăesce:
Când se pune dupĕ mĕsă
Pe mine mĕ negurĕză.
Fiă-țĭ măicuță pĕcatŭ,
Că tare m'ai îngropatŭ:
Nu sŭ îngropată'n mormêntŭ
Că-sŭ îngropată'n uritŭ,
De-așĭ muri, ce mĭ-ar fi mie,
Sĕ nu fiu mŏrtă de vie!

***

Ce-am iubitŭ nu potŭ sĕ uitŭ
Până m'orŭ duce'n mormêntŭ
Ce-am iubitŭ nu potŭ uita
Până când m'orŭ îngropa.

*) Numele unei florĭ.

*) Lacŭ.

mână de faţă ca în Alba-Iulia. Unŭ bunŭ semnŭ despre ţinuta tinerimei şi direcţiunea pe care voesce a o urma. Bĕtrânilorŭ le sălta inima de bucuriă privindŭ la tinerimea adunată în grădina la »Sóre“ în séra după concertŭ. In decursulŭ concertului înscenatŭ multe şi frumóse vorbirĭ se audiau de pe buzele acestei tinerimĭ, în intervale cu cântărĭ înfrumseţate, şi am dori numai ca dorinţa unui bărbatŭ acolo esprimată sĕ rĕmână pururea în inimile tinerimei nóstre.

Acéstă petrecere a duratŭ în cea mai frumósă ordine până la 2 óre din nópte, şi sunt convinsŭ că fiecare participantŭ a dusŭ cu sine cele mai frumóse suvenirĭ dela acéstă întrunire. Unŭ resensŭ s'a causatŭ numai prin purtarea neomenósă a unorŭ ospătării, care atâtŭ mâncările câtŭ şi cuartirele le-au datŭ cu preţurĭ esorbitante.

Acésta nicidecum nu la servesce spre onóre nicĭ lorŭ nicĭ autorităţii locale, care sufere nepedepsite astfelŭ de prevaricărĭ şi ar fi la locŭ, ca acei óspeţĭ, cărora li s'a cerutŭ preţurĭ aşa de esagerate sĕ servéscă cu date pe comitetulŭ arangiatorŭ. Spiritulŭ acestŭ rĕu de a specula — fără obrazŭ — l'a cuprinsŭ şi pe ospătarulŭ dela otelulŭ la „Sóre“ unde s'a datŭ banchetulŭ, căcĭ din 6 felurĭ de mâncărĭ anunţate a servitŭ numai patru, éră două li-a făcutŭ nevĕdute. Acésta numai aşa s'a pututŭ întêmpla, că cassarulŭ comitetului fără scirea celorlalţĭ încă cu 2 óre înainte de banchetŭ ia numĕratŭ prea galantŭ totŭ preţulŭ prândului în banĭ gata. Acestŭ faptŭ a fostŭ destulŭ de seducĕtorŭ pentru birtaşulŭ botezatŭ, ca sĕ-şĭ uite de obligămentulŭ contractualŭ şi sĕ se facă mai speculantŭ decâtŭ unŭ jidanŭ, căcĭ avemŭ esemplu că proprietarulŭ judeu alŭ »Hotelului Naţionalŭ“ a fostŭ unicululŭ care la óspeţii acolo descălecaţĭ le-a datŭ cvartire cu preţurile ordinare.

Incă unŭ inconvenientŭ s'a comisŭ. Mulţĭ dintre óspeţii veniţi, carĭ cetiseră mica descriere a Albei Iulie, apărută în una din foile nóstre, s'au miratŭ că în promenada oraşului nu au aflatŭ nicĭ unulŭ din monumentele romane, carĭ se aflaseră mai înainte acolo. Lucrulŭ se esplică în modulŭ următorŭ: Museulŭ din Deva s'a rugatŭ de primăria oraşului A. Iulia, ca sĕ-i doneze unele petrii vechĭ cu inscripţiunĭ romane şi acéstă rugare fără de a fi pusă în ordinea obiectelorŭ de pertractare, la ocasiune binevenită, s'a discutatŭ într'una din şedinţele adunărei comunale, unde numai puţinĭ virilişti fiindŭ de faţă, au primitŭ cererea mai susŭ amintită şi au încuviinţatŭ donarea monumentelorŭ. La acésta nu au avutŭ dreptŭ şi legea nu s'a ţinutŭ, căcĭ a instrăina averea comunală în ĕstmodŭ însemnéză a abusa. Ca sĕ dea Românilorŭ unŭ semnŭ de bună primire, după moda de adí, chiarŭ cu 2 dile înainte de adunarea generală a „Associaţiunei transilvane« acele monumente, unspredece la numĕrŭ, s'au rădicatŭ din locurile lorŭ şi s'au trimisŭ la Deva, dér nu numai cele cu inscripţiunĭ, dér şi cele fără inscripţiunĭ.

Acestŭ faptŭ nu póte veni la socotélă decâtŭ acelora, carĭ arŭ dori sĕ nu se sciă, că aicĭ a fostŭ órecând oraşulŭ Apulum. Acéstă dorinţă însĕ e fară nicĭ unŭ succesŭ, căcĭ în pământŭ la totŭ pasulŭ éră se vorŭ afla urmele domnirei Romane pe acestŭ teritoriu, şi nicĭ învĕţatulŭ strică-istoriă Hunfalvi nu va pute sĕ stirpéscă marmora cu inscripţiunĭ romane, carĭ se continuă până preste anulŭ 250 după Cristosŭ.

In urmă îmĭ esprimŭ dorinţa, că resultatulŭ practicŭ celŭ mai urgentŭ după acéstă serbare, sĕ ni-lŭ dea locuitorii şi mai alesŭ inteliginţa de aicĭ prin înfiinţarea multŭ doritei casine române în acestŭ oraşŭ.

## Adunarea învĕţătorilorŭ românĭ în Deva.

Deva, 20 Augustŭ 1886 n.

Onorate d-le Redactorŭ! Convenirile şi societăţile suntŭ carĭ sémĕnă între ómenĭ sîmburile civilisaţiunei. Cu plăcere trebue sĕ aplaudămŭ întrunirile învĕţătorilorŭ noştri în reuniunĭ. Reuniunile învĕţătoresci îşĭ ţînŭ adunările generale în timpulŭ ferielorŭ. Astfelŭ reuniunea învĕţătorilorŭ românĭ din districtulŭ Deva şi-a ţinutŭ adunările generale în 18—20 Augustŭ n. a. c.

Invĕţătorimea din 5 protopresbiterate a fostŭ bine representată — s'au întrunitŭ la 40 de învĕţătorĭ. Şedinţa a fostŭ deschisă Mercurĭ la 3 óre p. m. prin preşedintele reuniunei P. O. D. I. Papiu, protopresbiterulŭ tractului Deva. După terminarea celorŭ formale cu alegerea comisiunilorŭ pentru raportulŭ comitetului centralŭ, s'a trecutŭ în diua următóre la cele puse la ordinea dilei pentru desbatere şi adecă:

S'a cetitŭ (în lipsa autorului prin secretarŭ) manuscriptulŭ învĕţătorului diriginte Nicolau Oprea din Orăştiă despre higiena şcolară. Manuscriptulŭ a fostŭ lucratŭ cu diliginţă şi a fostŭ aprobatŭ de conclusŭ.

A urmatŭ apoi cetirea operatului învĕţătoriului diriginte dela şcóla grăniţeréscă din Haţegŭ, Nicolae Sînzuianŭ, despre folosirea cărţilorŭ de cetire în şcólă. După mai multe vorbirĭ interesante asupra acestui obiectŭ principalŭ în şcólă s'a constatatŭ că autorulŭ şi-a datŭ totă silinţa pentru a presenta adunărei unŭ operatŭ bunŭ, lucratŭ cu zelŭ şi trudă.

Mai interesantŭ pentru publicŭ a fostŭ disertaţiunea „Destinaţiunea şi chemarea femeii şi în specialŭ a celei române«, de d-lŭ Nicolae Sînzuianŭ, care a arĕtatŭ şi recomândatŭ pe autorŭ ca unŭ bravŭ învĕţătorŭ românŭ. Disertaţiunea a fostŭ cu cea mai mare atenţiune ascultată de întregŭ publiculŭ presentŭ.

In tóte adunările, ca şi acuma, l'am aflatŭ pe d-lŭ Sînzuianŭ unŭ mare sprijinitorŭ alŭ şcólei române, unŭ bunŭ stăruitorŭ la înflorirea reuniunei şi unŭ apĕrătorŭ forte alŭ causei şcolare-naţionale. Fórte instructivă pentru învĕţătorime a fostŭ predarea practică a unei bucăţĭ de cetire prin Nicolae Sînzuianŭ. Predarea a fostŭ însoţită de esplicarea teoretică, căreia i-a urmatŭ predarea practică însoţită de tóte prescrisele şi legile ce instrucţiunea le cere, pentru ca prelegerea sĕ'şĭ aibă resultatulŭ şi efectulŭ doritŭ, apoi ca învĕţătorulŭ sĕ se pótă bucura împreună cu elevii de progresarea sigură şi repede.

D-sa ca totdéuna şi de asdată nu a lăsatŭ ca învĕţătorimea sĕ se depărteze fără a fi ascultatŭ vr'o prelegere practică. Ar fi fostŭ de doritŭ ca sĕ se fi predatŭ mai multe prelegerĭ practice, căcĭ numai aceste înmulţescŭ şi mărescŭ scopulŭ adunărilorŭ învĕţătorescĭ.

După raportulŭ comisiunilorŭ, pentru înmulţirea bibliotecei, incassarea restanţelorŭ şi altele, s'a datŭ cetire manuscriptului despre cultivarea grădinei şcolare de Nicolae Sînzuianŭ. Acesta ne arată cum sĕ se cultive grădina de legume şi pomăria; cum sĕ tractămŭ pomişorii sĕlbaticĭ, pământulŭ în şcólă, altoile şi cum sĕ le transplântămŭ?

O temă fórte frumósă, care în tóte reuniunele ar fi de doritŭ sĕ vină înainte, dér nu numai în reuniunĭ, ci sĕ se şi practisese la tóte şcólele nóstre, pentrucă fiind acestŭ ramŭ atâtŭ de simţitŭ şi necesarŭ la poporulŭ nostru — sĕ se înrădĕcineze atracţia cătră elŭ ca cătrŭ celŭ mai necesarŭ ramŭ pentru fiăcare casă orĭ familiă. Ne-ar fi plăcutŭ fórte décă s'ar fi insinuatŭ mai mulţĭ — şi nu numai o persónă, la prelegerĭ, ca fiăcare în direcţiunea ce a escelatŭ sĕ fi ţinutŭ câte o prelegere, pentrucă după reciproca schimbare a ideilorŭ în reuniune, fiăcare membru sĕ pótă dice: am venitŭ, am vĕdutŭ, şi mĭ-am mărítŭ cănoscinţele.

După acésta a urmatŭ constituirea reuniunei pe unŭ nou periodŭ de 3 anĭ. Cu puţină schimbare de vr'o 2 persóne s'au realesŭ totŭ cei din trecutŭ. Şedinţele, 4 la numĕrŭ, au decursŭ în linişte, în ordine şi solidarŭ, semnŭ că Românulŭ e omulŭ ordinei.

Şedinţele au fostŭ onorate de presenţa a 3 protopresbiterĭ: P. O. D. Ioanŭ Raţu dela Haţegŭ, Romulŭ de Crainicŭ dela Dobra şi Păcurariu dela M. Ilia, apoi mai mulţĭ domnĭ din opidulŭ Deva, asemenea şi vice-inspectorulŭ şcolarŭ comitatensŭ.

In sfîrşitŭ şedinţele generale s'au închisŭ prin o vorbire fórte interesantă şi adêncŭ pĕtrundĕtóre, din partea nou alesului preşedinte P. O. D. I. Papiu protopresb. Devei la $2^1/_2$ óre p. m. La acésta George Şuşmanŭ, directorŭ la şcóla din Dobra, în numele reuniunei îi mulţămesce pentru înţelépta conducere a acestorŭ şedinţe şi pentru zelulŭ datŭ la înaintarea reuniunei; adunarea îi urează unŭ „Sĕ trăéscă.«

Unulŭ din cei presenţĭ.

## Ultime scirĭ.

*Lembergŭ,* 28 Augustŭ. Inainte d'a sosi prinţulŭ Alexandru aci, se grămădise atâtă lume, încâtŭ a trebuitŭ sĕ se permită intrarea pe peronŭ numai cu bilete. Când sosì prinţulŭ şi apărù pe treptele vagonului fù salutatŭ cu entusiaste strigărĭ, durândŭ până ce prinţulŭ intrà în salonulŭ de aşteptare alŭ gării. Pe adjutantulŭ sĕu Riedesel şi pe predicatorulŭ curţii Koch îi îmbrăţişà şi 'i sărutà. Unŭ frumosŭ buchetŭ i se îmânà prinţului de unŭ copilŭ, pe care cu lacrĕmĭ îlŭ sărutà pe frunte. In salonulŭ întrebà de frate sĕu prinţulŭ Franz Iosefŭ, care abia putù pĕtrunde printre mulţimea poporului, fiindŭ cordialŭ primitŭ de Alexandru cu strigăte: „Niech zyje!“ Suindu-se cu toţii în trăsurĭ, înaintea „Hotelului de Franţa“ i s'a făcutŭ prinţului o nouă ovaţiune. Comandantulŭ ţĕrii ducele de Württemberg făcù o visită prinţului. Acesta primì mulţime de telegrnme, trei dela agentulŭ diplomaticŭ bulgarŭ din Bucurescĭ, Nacevicĭ, care'i anunţă că armata a intratŭ în Sofia şi-lŭ rógă sĕ se'ntórcă.

„Dziennik Polski“ a primitŭ multe amĕrunte interesante despre neplăcerile ce guvernulŭ rusŭ i-lea pregătitŭ prinţului în drumulŭ sĕu prin Sofia. Astfelŭ nu i s'a permisŭ nicĭ a dejuna, până la graniţă a fostŭ escortatŭ de viceguvernatorulŭ Aszeniev, de maiorulŭ Oglio şi-a de funcţionarĭ poliţienescĭ. In Podvoloczyska fù primitŭ prinţulŭ de publicŭ cu entusiaste aclamărĭ. Prinţulŭ n'avea bagagiu, în Lembergŭ şi cumpăratŭ rufe şi haine. In hotelŭ a primitŭ 1000 de bilete de visită. Séra la conductulŭ cu torţe, prinţulŭ trebuì sĕ apară în bălconŭ de optŭ orĭ şi ţinù două discursurĭ în limba bulgară. Poliţia a ordonatŭ stingerea torţelorŭ şi a interdisŭ orĭ ce manifestare, chiar şi o serată musicală a fostŭ oprită.

In faţa prinţului se observa óre-care suferinţă. Prândulŭ l'a luatŭ la ducele de Württemberg.

*Belgradŭ,* 28 Augustŭ. Regele Milanŭ, după cum se comunică din Belgradŭ, a disŭ cătră persóna, care i-a comunicatŭ mai întâiŭ vestea despre detronarea principelui Alecsandru, următórele cuvinte: „Este o perfidiă, de felulŭ căreia nu s'a mai vĕdutŭ în Europa. In asemenea momente totŭ trecutulŭ este uitatŭ. Décă aşĭ sci unde se află principele Alecsandru, nu m'aşĭ da dela nimicŭ înapoi, spre a-i da ajutorŭ.“

## SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUCURESCĬ, 30 Augustŭ. — *Prinţulŭ Alexandru a sositŭ aci* erĭ la 10 óre, fiindŭ aşteptatŭ şi entusiasticŭ salutatŭ de ministri, de ambasadorulŭ englesŭ, de colonia bulgară şi de o fórte mare mulţime de poporŭ. Prinţulŭ vorbì cu mai multe persóne şi în aclamaţiunĭ *îşĭ continuà călĕtoria la Giurgiu.*

GIURGIU, 30 Augustŭ. — Corespondentului „Agenţiei Havas“ i-a datŭ Stambulov lămurirĭ asupra actualei situaţiunĭ. *Esistă două guverne, unulŭ în Sofia sub conducerea lui Caravelov, altulŭ care cuprinde cealaltă Bulgariă şi Rumelia sub preşedinţa lui Stambulov.* Acésta din urmă s'a separatŭ de Caravelov, fiindcă Caravelov a consimţitŭ sĕ se triméta unŭ comisarŭ rusŭ, care sĕ ancheteze faptulŭ. Stambulov din contră vrea sĕ restabiléscă situaţiunea fără participarea Rusiei. E probabilŭ că prinţulŭ va călĕtori prin Tîrnova la Filipopolŭ, pentru ca înainte d'a se reîntórce în capitală sĕ fiă recunoscutŭ de Rumelioţĭ.

Gruev a fostŭ internatŭ în Rahova, mai mulţĭ alţĭ oficerĭ în Vidinŭ. Zancov e liberŭ şi se află în Sofia, dér e sub fórte strictă pază.

## DIVERSE.

**Naşă cu orĭce preţŭ.** — Din Puciósa i se relatéză »Voinţei Naţionale“ următorulŭ faptŭ caracteristicŭ: In diua de 6 Augustŭ, d. C. Zătrénu, secretarŭ alŭ Primăriei, care se află acolo şi locuesce împreună cu d. Solomonescu la unŭ locŭ, se pomenesce cu gazda casei, femeia Catinca a lui Ghiţă, că vine şi le spune că fratele ei Dumitru a avutŭ doi copii şi i-au muritŭ, că acum a câştigatŭ unŭ alŭ treilea, pe care voiesce sĕ-lŭ boteze unŭ străinŭ cu mâna bună, pentru ca sĕ-i trăiéscă. D. Zătreanu primesce cu plăcere a fi naşŭ şi botezulŭ se decide pentru Dumineca trecută, 10 ale curentei. Naşa celorŭ dântêiu copii ai lui Dumitru Frusina Enăchescu, cărciumărésă în Puciósa, aflà despre acésta şi se impuse ca naşă şi a celui d'alŭ treilea copilŭ: pe când copilulŭ se transporta la biserică, ea voì sĕ-lŭ răpéscă din braţele móşei, strigândŭ în gura mare că ea este naşă; toţĭ visitatorii băilorŭ se adunară în jurulŭ ei şi pentru a se curma scandalulŭ, se hotărî a se transporta copilulŭ la locuinţa părinţilorŭ şi a'lŭ boteza acolo. Femeia Frusina nu cedà însă şi pe când se transporta cazanulŭ cu apă dela biserică, ea se opuse din nou şi făcù unŭ scandalŭ şi mai mare. In zadarŭ părinţii copilului se sileau s'o facă sĕ înţelégă că ei nu mai voescŭ sĕ-lŭ boteze şi pe acestŭ copilŭ, a trebuitŭ întrevenirea a doi căpitanĭ şi a procurorului de Dîmboviţa şi numai astfelŭ d. C. Zătreanu a pututŭ boteza copilulŭ în biserică, dându-i-se numele de Constantinŭ. Tótă lumea din Puciósa a asistatŭ la botezŭ, care a fostŭ oficiatŭ de trei preoţĭ. Noulŭ născutŭ a primitŭ frrmóse darurĭ din partea naşului şi părinţii suntŭ în culmea fericirei, că au pututŭ scăpa de o naşă, care voia sĕ se impună cu orĭ ce preţŭ şi care după dênşii n'avea de locŭ mână bună.

**Cursulu pieţei Braşovu**
din 25 Augustŭ st. n. 1886.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Bancnote românescĭ . . . . | Cump. | 8.70 | Vênd. | 8.73 |
| Argint românesc . . . . . . | » | 8.65 | » | 8.70 |
| Napoleon-d'orĭ . . . . . . . | » | 9.97 | » | 10.— |
| Lire turcescĭ . . . . . . . . | » | 11.27 | » | 11.30 |
| Imperialĭ . . . . . . . . . | » | 10.26 | » | 10.29 |
| Galbenĭ . . . . . . . . . . | » | 5.88 | » | 5.92 |
| Scrisurile fonc. »Albina» . . | » | 100.50 | » | 101.50 |
| Ruble Rusescĭ . . . . . . . | » | $121.^1/_2$ | » | $122.^1/_2$ |
| Discontulŭ | » | 7—10 % pe anŭ | | |

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu

**Cursulŭ la bursa de Viena**

din 24 Augustŭ st. n. 1886.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Rentă de aurŭ 4% | 108.05 | Bonurĭ croato-slavone | 105.— |
| Rentă de hârtiă 5% | 95.— | Despăgubire p. dijma de vinŭ ung. | 100.— |
| Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare | 152.— | Imprumutulŭ cu premiu ung. | 122 50 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) | 100.— | Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului | 126.75 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune) | — — | Renta de hârtiă austriacă | 84.95 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune) | 118 50 | Renta de arg. austr. | 85 45 |
| Bonurĭ rurale ungare | 104.00 | Renta de aurŭ austr. | 113 30 |
| Bonurĭ cu cl. de sortare | 104.80 | Losurile din 1860 | 141 25 |
| Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ | 105.75 | Acțiunile băncei austro-ungare | 868 65 |
| Bonurĭ cu cl. de sortare | 104 75 | Act. băncei de creditŭ ung. | 280.50 |
| Bonurĭ rurale transilvane | 104 75 | Act. băncei de creditŭ austr. | 279.30 |
| | | Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ | 5.93 |
| | | Napoleon-d'orĭ | 10.01 |
| | | Mărcĭ 100 imp. germ. | 61.82 |
| | | Londra 10 Livres sterlinge | 126.35 |

**Bursa de Bucuresci.**

Cota oficială dela 16 Augustŭ st. v. 1886.

| | Cump. | vênd. |
|---|---|---|
| Renta română (5%). | 94 | 95— |
| Renta rom. amort. (5%) | 96¼ | 96¾ |
| » convert. (6%) | 88— | 89— |
| Împr. oraș. Buc. (20 fr.) | 32— | 34— |
| Credit fonc. rural (7%) | 103½ | 10½— |
| » „ „ (5%) | 87— | 88— |
| » » urban (7%) | 100— | 101— |
| » » » (6%) | 92— | 93— |
| » » » (5%) | 82½ | 83— |
| Banca națională a României 500 Lei | 1015 | 1030 |
| Ac. de asig. Dacia-Rom. | 270 | 273 |
| « » » Națională | 210 | 220 |
| Aurŭ contra bilete de bancă | 14.— | 14.15 |
| Bancnote austriace contra aurŭ. | 2.01 | 2.02 |









## *Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!*

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru pânâ acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

# Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

**Predealŭ-Budapesta**

| | Trenŭ de persóne | Tren accelerat | Trenŭ omnibus | Trenŭ omnibus |
|---|---|---|---|---|
| Bucurescĭ | — | 4.50 | 7.45 | — |
| **Predealŭ** ( | — | 9.32 | 12.50 | — |
| ( | — | | 1.09 | — |
| Timișŭ | — | 9.56 | 1.40 | — |
| Brașovŭ ( | — | 10 20 | 2.27 | — |
| ( | 6.22 | — | 2.55 | — |
| Feldióra | 7.01 | — | 3.38 | — |
| Apatia | 7.33 | — | 4.17 | — |
| Agostonfalva | 8.01 | — | 4.47 | — |
| Homorodŭ | 8.45 | — | 5.42 | — |
| Hașfaleu | 10.10 | — | 7.37 | — |
| Sighișóra ( | 10.29 | — | 8.01 | — |
| ( | 10.39 | — | 8.21 | — |
| Elisabetopole | 11.19 | — | 9.05 | — |
| Mediașŭ | 11.54 | — | 9 43 | — |
| Copsa micĕ | 12.12 | — | 10.02 | — |
| | | | 10.30 | |
| Micăsasa | 12.56 | — | 10.50 | — |
| Blașiu | 1.30 | — | 11.29 | — |
| Crăciunelŭ | 1.45 | — | 11.47 | — |
| Teiușŭ | 2.11 | — | 11.35 | — |
| Aiudŭ | 2.55 | — | 1.04 | — |
| Vințulŭ de susŭ | 3.17 | — | 1.30 | — |
| Uióra | 3.24 | — | 1.39 | — |
| Cucerdea | 3.31 | — | 2.07 | — |
| Ghirisŭ | 4.09 | — | 3 08 | — |
| Apahida | 5.36 | — | 5.08 | — |
| Clușiu ( | 5.56 | — | 5 35 | — |
| ( | 6.16 | — | — | 8.00 |
| Nedeșdu | 6.37 | — | — | 8.34 |
| Ghirbĕu | 6.53 | — | — | 8.59 |
| Aghirișŭ | 7.08 | — | — | 9.34 |
| Stana | 7.34 | — | — | 10.16 |
| Huiedinŭ | 7.55 | — | — | 11.04 |
| Ciucia | 8.35 | — | — | 12 17 |
| Bucia | 8.53 | — | — | 12.47 |
| Bratca | 9.12 | — | — | 1.21 |
| Rév | 9.31 | — | — | 2.05 |
| Mező-Telegd | 10 06 | — | — | 3.08 |
| Fugyi-Vásárhely | 10.25 | — | — | 3.39 |
| Várad-Velinte | 10.35 | — | — | 3.55 |
| Oradia-mare ( | 10.41 | — | — | 4.06 |
| ( | 10.51 | — | 10.37 | — |
| P. Ladány | 12.37 | — | 1.45 | — |
| Szolnok | 2.58 | — | 5.34 | 8.22 |
| **Buda-pesta** | 6.00 | — | 10.05 | 10.30 |
| Viena ( | — | — | 10.50 | — |
| ( | 3.00 | 8.50 | 6.05 | — |

**Budapesta—Predealŭ**

| | Trenŭ omnibus | Tren accelerat | Trenŭ omnibus | Trenŭ de persóne | Trenŭ omnibus |
|---|---|---|---|---|---|
| Viena | 11.10 | — | — | — | — |
| **Budapesta** | 7.40 | 1.45 | 3.15 | 6.20 | 8.00 |
| Szolnok | 11.05 | 3.44 | 7.29 | 9.11 | 11.40 |
| P. Ladány | 2 02 | 5.21 | 8.27 | 11.26 | 2.31 |
| Oradea mare | 4.12 | 6.41 | — | 1.28 | — |
| Várad-Velencze | — | — | 9.45 | 2.00 | . |
| Fugyi-Vásárhely | — | — | 9.59 | 2 11 | — |
| Mezõ-Telegd | — | 7.14 | 10.28 | 2.34 | — |
| Rév | — | 7.42 | 11.36 | 3.18 | — |
| Bratca | — | — | 12.10 | 3.41 | — |
| Bucia | — | — | 12.43 | 4.01 | — |
| Ciucia | — | 8.31 | 1.31 | 4.26 | — |
| Huiedin | — | 9.01 | 2.56 | 5.08 | — |
| Stana | — | — | 3.29 | 5.27 | — |
| Aghiriș | — | — | 4.00 | 5.50 | — |
| Ghirbĕu | — | — | 4.18 | 6.02 | — |
| Nedeșdu | — | — | 4.36 | 6.24 | — |
| Clușiu ( | 10.45 | 10.28 | 5.05 | 6.43 | — |
| ( | 11 14 | — | — | 7.03 | — |
| Apahida | 1.06 | — | — | 7.26 | — |
| Ghiriș | 12.37 | — | — | 8.51 | — |
| Cucerdea ( | 1.36 | — | — | 9.31 | — |
| ( | 1.48 | — | — | 9.43 | — |
| Uióra | 1.57 | — | — | 9.51 | — |
| Vințulŭ de susŭ | 2.06 | — | — | 9.58 | — |
| Aiudŭ | 2.46 | — | — | 10.24 | — |
| Teiușŭ | 3.01 | — | — | 10.44 | — |
| Crăciunelŭ | 3.45 | — | — | 11.28 | — |
| Blașŭ | 4.06 | — | — | 11.44 | — |
| Micăsasa | 4.45 | — | — | 12.18 | — |
| Copșa mic | 5.05 | — | — | 12.36 | — |
| Mediașŭ | — | — | — | 1.22 | 6.01 |
| Elisabetopole | — | — | — | 1.56 | 6.40 |
| Sigișóra | — | — | — | 2.34 | 7.20 |
| Hașfaleu | — | — | — | 3.02 | 8.01 |
| Homorod | — | — | — | 4.41 | 10.05 |
| Agostonfalva | — | — | — | 5.30 | 11.02 |
| Apatia | — | — | — | 6.03 | 11.37 |
| Feldióra | — | — | — | 6.35 | 12.14 |
| Brașovŭ ( | 1.09 | — | — | 7.14 | 1.09 |
| ( | 1.55 | 5.45 | — | — | 1.50 |
| Timișŭ | 2.53 | 6.22 | — | — | 2.48 |
| **Predealŭ** ( | 3.28 | 6.47 | — | — | 3.23 |
| ( | — | — | — | — | 4.56 |
| Bucurescĭ | 9.35 | 11.45 | — | — | 9.40 |

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

**Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta**

| | Trenŭ omnibus | Trenŭ omnibus | Trenŭ de persóne |
|---|---|---|---|
| **Teiușŭ** | 11.09 | — | 3.56 |
| Alba-Iulia | 11.46 | — | 4.27 |
| Vințulŭ de josŭ | 12.20 | — | 4.53 |
| Șibotŭ | 12.52 | — | 5.19 |
| Orăștia | 1.19 | — | 5.41 |
| Simeria (Piski) | 1.48 | — | 6.08 |
| Deva | 2 35 | — | 6.39 |
| Branicĭca | 3.04 | — | 7.04 |
| Ilia | 3.36 | — | 7.29 |
| Gurasada | 3.50 | — | 7.41 |
| Zam | 4.25 | — | 8.12 |
| Soborșin | 5.09 | — | 8.49 |
| Bĕrzova | 5.53 | — | 9.29 |
| Conopŭ | 6.18 | — | 9.49 |
| Radna-Lipova | 6.57 | 6.14 | 10.23 |
| Paulișŭ | 7.12 | 6.30 | 10.37 |
| Gyorok | 7.27 | 6.47 | 10.52 |
| Glogovațŭ | 7.56 | 7.17 | 11.18 |
| **Aradŭ** | 8.10 | 7.32 | 11.32 |
| Szolnok ( | 2.39 | — | 4 53 |
| ( | 3.16 | — | 5.10 |
| **Budapesta** | 6.50 | — | 8.16 |
| Viena | — | — | 6.05 |

**Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.**

| | Trenŭ de persóne | Trenŭ acceleratŭ | Trenŭ omnibus |
|---|---|---|---|
| Viena | 11.00 | — | — |
| **Budapesta** | 8.05 | — | 8.00 |
| Szolnok ( | 11.02 | — | 11.40 |
| ( | 11.12 | — | 12.00 |
| **Aradŭ** | 3.37 | — | 5.25 |
| Glogovațŭ | 4.13 | — | 6.19 |
| Gyorok | 4.38 | — | 6.46 |
| Paulișŭ | 4.51 | — | 7.00 |
| Radna-Lipova | 5.10 | — | 7.23 |
| Conopŭ | 5.38 | — | 7.51 |
| Bĕrzova | 5.57 | — | 8.10 |
| Soborșin | 6.42 | — | 5.58 |
| Zam | 7.14 | — | 9.28 |
| Gurasada | 7.43 | — | 9.56 |
| Ilia | 8.01 | — | 10.17 |
| Branicĭca | 8.21 | — | 10.38 |
| Deva | 8.47 | — | 11.05 |
| Simeria (Piski) | 9.05 | — | 11.23 |
| Orăștiă | 10.10 | — | 12.24 |
| Șibotŭ | 10.34 | — | 12.53 |
| Vințulŭ de josŭ | 11.04 | — | 1.22 |
| Alba-Iulia | 11.19 | — | 1.40 |
| **Teiușŭ** | 12.05 | — | 2.24 |

**Aradŭ-Timișóra**

| | Trenŭ omnibus | Trenŭ de persóne | Trenŭ de persóne |
|---|---|---|---|
| **Aradŭ** | 5.48 | — | 6.05 |
| Aradulŭ nou | 6.19 | — | 6.33 |
| Németh-Ságh | 6.44 | — | 6.58 |
| Vinga | 7.16 | — | 7.29 |
| Orczifalva | 7.47 | — | 7.55 |
| Merczifalva | — | — | — |
| **Timișóra** | 9.02 | — | 9.08 |

**Simeria (Piski) Petroșenĭ**

| | Trenŭ de persóne | Trenŭ omnibus | Trenŭ omnibus |
|---|---|---|---|
| **Simeria** | — | 11.50 | 2.23 |
| Streiu | — | 12.27 | 3.00 |
| Hațegŭ | — | 1.19 | 3.49 |
| Pui | — | 2.10 | 4.40 |
| Crivadia | — | 2.57 | 5.28 |
| Banița | — | 3.35 | 6.07 |
| **Petroșenĭ** | — | 4.04 | 6.39 |

**Timișóra-Aradŭ**

| | Trenŭ de persóne | Trenŭ de persóne | Trenŭ omnibus |
|---|---|---|---|
| **Timișóra** | 6.25 | — | 5.00 |
| Merczifalva | — | — | — |
| Orczifalva | 7.46 | — | 6.32 |
| Vinga | 8.15 | — | 7.02 |
| Németh-Ságh | 8.36 | — | 6.23 |
| Aradulŭ nou | 9.11 | — | 8.01 |
| **Aradŭ** | 9.27 | — | 8 17 |

**Petroșenĭ—Simeria (Piski)**

| | Trenŭ omnibus | Trenŭ omnibus | Trenŭ de pers. |
|---|---|---|---|
| **Petroșenĭ** | 6.49 | 9.33 | — |
| Banița | 7.27 | 10.14 | — |
| Crivadia | 8.06 | 10.54 | — |
| Pui | 8.50 | 11.37 | — |
| Hațegŭ | 9.31 | 12.17 | — |
| Streiu | 10.16 | 12.58 | — |
| **Simeria** | 10 53 | 1,35 | — |

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ.